

«Μὴ ἐκθαμβε-
θε. Ἰησοῦν ζητε-
τε τὸν Ναζαρηνόν,
τὸν ἐσταυρωμένον.
Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν
ὧδε· ἴδε ὁ τόπος,
ὅπου ἔθηκαν αὐ-
τόν!...»

(Μάρκ. 16,6)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955 ΑΡΙΘ. 16 (103)

“ΕΟΡΤΩΝ ΕΟΡΤΗ,,

‘Εορτῶν ἑορτῇ καὶ πανήγυρις πα-
νηγύρεων!... Εὐρέθη κενὸς ὁ τάφος
τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγένευσεν ὁ κόσμος
ὀλοκλήρως ἀπὸ τῆν χαρὰν τῆς Ἀνα-
στάσεως!... Ἐνίκησε τὸν κόσμον τῆς
ἁμαρτίας Ἐκεῖνος, ποὺ ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον διὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν
νὰ εἴμεθα ἀνώτεροι τοῦ κακοῦ!...

Οἱ κίνδυνοι δὲν
Τον εἶχαν κάμει
ποτὲ νὰ ὑποχωρή-
σῃ· τὰ ἀγαθὰ τῆς
ζωῆς δὲν Τον ἔκα-
μαν ποτὲ νὰ καμ-
φθῇ· ἢ κολακεία
τοῦ κόσμου δὲν ἠμ-
πόρεσε νὰ ὑποτάξῃ
τὴν ἀρετὴν Του· τὸ μῖσος τῶν ἀνθρώ-
πων δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν ἀποθαρρύν-
ῃ εἰς τὸ ἔργον Του!... Ἐπέρασε τὴν
ζοὴν Του μέσα εἰς μίαν ἀπέραντον ἀ-
γάπην καὶ καλωσύνην, ποὺ ἐπλημύ-
ριζε μέσα Του καὶ ἐχόνετο γύρω Του
καὶ ἀνεκούφιζε καθένα, ποὺ Του ἐπλη-
σίαζε μὲ εὐλαβίαν καὶ μὲ πόνον διὰ
τὴν σωτηρίαν. Καὶ μὲ ὅλην τὴν γα-

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΧΑ
Καταβασία. Ἦχος Α΄.
Αὐτὴ ἡ Κλητὴ καὶ Ἁγία Ἡμέ-
ρα, ἡ Μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βα-
σιλῆς καὶ Κυρία, ἑορτῶν Ἑορτῇ
καὶ Πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων,
ἐν ἧ εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς
τούς αἰῶνας.

λήνην καὶ τὴν ἀταραξίαν τῆς θεϊκῆς
Του ψυχῆς ὑπέμεινε τὸ ἄδικον μαρ-
τύριον, εἰς τὸ ὁποῖον Τὸν ὑπέβαλεν
ἡ μοχθηρία τῶν ἀμετανοήτων ἐκμε-
ταλλετῶν παντὸς ἱεροῦ καὶ δόσιου!...
Καὶ κατέβη μέχρι τοῦ Ἄδου, ὡς ὁ
τελευταῖος ἐκ τῶν θνητῶν, ὕστερα
ἀπὸ ἓνα θάνατον, εἰς τὸν ὁποῖον
κατεδίκασαν μόνον
τοὺς μεγάλους ἐγ-
κληματίας! Ποῖος;
Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Βασιλεὺς τῶν
Ἀγγέλων!...

Ἄλλ’ ὅσον σκλη-
ρότερος ἦτο ὁ ἀ-
γὼν, ὅσον μεγαλυ-
τέρα ἡ θυσία, τόσοσιν καὶ ἡ νίκη Του
ἐπῆρξε λαμπρότερα. Καὶ τὴν νίκην
αὐτὴν ὁ Χριστὸς τὴν ἐκέρδισε διὰ
λογαριασμὸν ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπό-
τητος, τὴν ὁποίαν καὶ ἀντεπροσώπευ-
σεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ Του. Ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης δὲν ἔχει πλέον καμμίαν
πραγματικὴν ἐξουσίαν ὁ θάνατος· καὶ ὁ
Ἄδης δὲν κατέχει πλέον κανένα νε-

κρὸν ὀριστικῶς! «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται», εἶπεν ὁ Χριστός. Καὶ εἶναι ἀπὸ τότε ἀπλή γέφυρα πλέον ὁ θάνατος, διὰ τῆς ὁποίας οἱ πιστεύοντες μεταβαίνουν πρὸς τὴν παλαιὰν Πατρίδα, πρὸς τὴν ἀληθινὴν Μακαριότητα, πρὸς τὸ αἰώνιον Φῶς, πλησίον τῆς μοναδικῆς Ἀληθείας.

«Φωτίζον, φωτίζον ἡ νέα Ἱεροσολήμ», ψάλλει τὰς ἡμέρας αὐτὰς μὲ ἰδιαίτερον ἀγαλλίασιν ἡ Ἐκκλησία μας. Καὶ ὅλοι, ὅσοι εὐκρινῶς πιστεύουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, αἰσθάνονται, ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ φοβηθοῦν ἐμπρὸς εἰς

κανένα ἐμπόδιον. Διότι ἰδική των εἶναι ἡ νίκη καὶ ἡ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἐκέρδισεν ὁ ἀναστάς Ἰησοῦς.

Ἄν σὺ, ἀγαπητέ μου φίλε, δὲν αἰσθάνεσαι, τυχόν, τὴν δύναμιν αὐτὴν ἀκόμη, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἐπισχύσης περισσότερον τὴν καρδίαν σου, νὰ ὑψώσης περισσότερον τὸν νοῦν σου. Ποτὲ ὁμως δὲν πρέπει οὔτε ν' ἀποθαρρυνθῆς, οὔτε νὰ ὀπισθοχωρήσῃς. Διότι μόνον οἱ μέχρι τέλους ἀγωνιζόμενοι ἀναδεικνύονται νικηταί, ἐκεῖνοι ποὺ δὲν φοβοῦνται ποτὲ τὸν ἀγῶνα.

Η ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΧΑΡΑ

«Χαίρετε!»

Εἶναι ἡ πρώτη λέξις, τὴν ὁποίαν ἀπηθύνηεν ὁ ἀναστάς Ἰησοῦς πρὸς τὰς Μυροφόρους γυναῖκας καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον τῶν πιστῶν.

«Χαίρετε!» Χαρὰ εἶναι, καὶ χαρὰ ὠλοκληρωμένη, ἡ ἁγία Ὁρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὸ «χαίρε» προσεφώνησεν ὁ Γαβριὴλ τὴν Παναχίαν καὶ εὐηγγελίσθη τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ Σατανᾶ.

«Χαρὰν μεγάλην εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ», εἶπεν ὁ Ἄγγελος τῶν Χριστουγέννων πρὸς τοὺς ἀγαυλοῦντας ποιμένας.

«Χαίρετε», προσφωνεῖ τώρα ὁ ἀναστάς Κύριος τὰς Μυροφόρους, αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τῆς συλλήψεως καὶ τῶν προπηλακισμῶν μέχρι τῆς καταδίκης, τῆς χλεύης καὶ τοῦ διασυρμού, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς ταφῆς, καὶ ἥδη κατέβησαν ἅμα τῇ ἐπιφωσκούσῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως, πρῶται εἰς τὸν

Τάφον, ἕνα ἀλείψωσιν Αὐτὸν μὲ τὰ μύρα τῆς λατρείας τῶν.

Χαρὰν ἐπαγγέλλεται ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἰς τοὺς πεποθότας, χαρὰν ἐπὶ γῆς καὶ χαρὰν ἐν Οὐρανῷ. Χαρὰ εἶναι καὶ τὸ πλοῖσιον καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἁγίας ἡμῶν Θρησκείας.

Ἄνεστη ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ Κύριος καὶ «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἡμᾶς διεβίβασεν»!

«Οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται!» ψάλλουσιν οἱ θεῖοι ὕμνηταί τῆς Ἀναστάσεως.

Τὰ πικρὰ σιότη τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀγνοίας διελύθησαν καὶ διέλαμψε τὸ φῶς τῶ ἀληθινῶν: «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»!

Καὶ τοῦτο ὑποσημαίνει ἡ σβέσις τῶν φώτων εἰς τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς, ὀλίγον πρὸ τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως, καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα μετὰδοσις τοῦ φωτός ὑπὸ τῶν ἱε-

Μεγάλη Τετάρτη Έσπερας

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος ἠϋ ᾠὴ Πη
 Στίχος 1
 Ο ἔσθλων ἀρτοσμοσ ἐμεγάλυνεν

ἐπέμεε ἐπιερνισμον Σημερόνο Ι αὐδαστο

ἡσφιλοπτοχειας κρυπτειπροσωπειον ἡ ἡσφιλεονε

Ξιλι α ας α νακαλυπτειτητηνη μοορβην

σ μετιτων πενητων θρον τιλι ζειει γ μεε τι το

μυρον πιπραα σειει το οο τηησα μαρ τω ω

λα αλ λα το α ρανιον κνυυ ροον ἡ εΞ κυ

Καθ.

το νο σφι ζεται τα αρ γυυ υ ρι α τρεχει προς

Ι σ δαι ρι λεεγειται παρ α νο οο μοιοις

ATTRACTION & REPELLENCE

The force of attraction between two particles is directly proportional to the product of their masses and inversely proportional to the square of the distance between them.

$$F \propto \frac{m_1 m_2}{r^2}$$

If the masses are equal, the force of attraction is directly proportional to the inverse square of the distance.

Similarly, the force of repulsion between two like charges is also directly proportional to the product of the charges and inversely proportional to the square of the distance.

$$F \propto \frac{q_1 q_2}{r^2}$$

The force of attraction is a conservative force, meaning the work done by it is independent of the path taken.

The potential energy of a system of two particles is given by:

$$U = -\frac{G m_1 m_2}{r}$$

where G is the gravitational constant.

The force of attraction is a central force, acting along the line joining the centers of the two particles.

The force of attraction is a long-range force, acting over large distances.

The force of attraction is a weak force, compared to the other fundamental forces.

The force of attraction is a non-contact force, acting without physical contact between the particles.

The force of attraction is a conservative force, meaning the work done by it is independent of the path taken.

The force of attraction is a central force, acting along the line joining the centers of the two particles.

The force of attraction is a long-range force, acting over large distances.

The force of attraction is a weak force, compared to the other fundamental forces.

The force of attraction is a non-contact force, acting without physical contact between the particles.

Τι μοι θελε τε δε ναι μα χω η μιν πα ρα δω ω

σω αυ τρον ω φι λα ρυ ρι ας προ δο οο τας

ευ ω νον ποι ει ται τη νη πρα α σιν προ στη νη μνη των α χο

ρα ζο ο ον τω ων τας πω λος με ε νσ τη νη πρ α μα τει ει ει

αν ποι ει ει ται ουμ χ η ρι βο λο χει τε προ σ

τη νη τι ι μνη α λ λ ω σ δε σ λ ο ν βι γ α α α δ α α α α α

πε μ πω λει ε θος γ α ρ το ι ζ υ λε π τ ο σ σι ρι π τει ν

τα λει ι μι ι α ν ο ν ε βα λε τ α α α χ η ι α α α

τοις αυ σι ν ο ο μα θ η η της η γ α ρ λ υ σ α τ η ρι λ α α

α ρ χυ ρι ας α τ α τ ο ι α σι ε δε ε ε

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

σποοο τος και αι νεε σθαι ε ποιοι η γεν αυ

τον ηιτητην ηειραν θυγυω μεενυρα α

ζοον τει Μαυροο ο θυυυ μεε

Κυυυριε δοοο εαα σοι

στιχοι 27 Λογον παρانون ματεθεντο μαεμοι

μη ο υοι μωμε νοι αχι προσθη ηθει ε τσ α νχ

ζη η ναι Μη δεισει ειω ηιι ζοι τσ δε σπο

ιι υο δειει πηααα μνη ητοι μη δειο λωσω ο ηι

ααα δαλ δο λει ωηπροσι ιτω τητρα ηεε ζη

ε ηει νοοι γαρ τον ψωμοον δε εααα μεε

vos να τα ἴσχυρ' ὅς ἐχω ὡ ῥη ἦ σε

σχηματι μέν ὡ ῥων μαθη ἦ τῆς πραγματι δεπα

ρω ῥων βο νευ τῆς του μεν Ἰσ δαλαι ου συ ννα α

γαλλο ο ο με ε νοι του δε Α πο ζο λοις

συ ννα λι ζο ο ο με ε νοι μι σω ν ε βι ι

λει βι λων ε πω λει τον ε ξα γο ρα σα ντα η μα α α

τη νι να α τα α ρα ι τον θε ο ο ν υ σω τ η η ρα

των ψυ χω ῥων η η μων 1953

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

2. $\frac{1}{x^3} = x^{-3}$

3. $\frac{1}{x^4} = x^{-4}$

4. $\frac{1}{x^5} = x^{-5}$

5. $\frac{1}{x^6} = x^{-6}$

6. $\frac{1}{x^7} = x^{-7}$

7. $\frac{1}{x^8} = x^{-8}$

8. $\frac{1}{x^9} = x^{-9}$

9. $\frac{1}{x^{10}} = x^{-10}$

10. $\frac{1}{x^{11}} = x^{-11}$

11. $\frac{1}{x^{12}} = x^{-12}$

ΚΑΙ ΝΥΝ ΉΧΟΣ Π̇̇̇ ΠΑ

Και νυ νυ νυ νυ νυ και α α ει υ ει τος αι αι

ω ω ω νας τω ναι ω ω ω νω νω α α α μην

Μυ ζα γω γων σα σ̇̇̇ Κυ ριι ε τος Μα α θη η τας εε

δι ι ι σα α σιες λε ε ε ε γων ω δι ι λοι οο

ρα α α τε μη δει υ μω χω ρισει μω σ̇̇̇ βο ο βοσ

ει γαρ πα σχω α α λλ υ περ τος ρ νο οο οο σμου

μη αν σιανδα λι ζεε σε εε εν ε ε μοι οι

ε γαρ ηλ θον δι α νο οο νη η θη η ναι Αλ λα α δι ι

α νο οο νι ι ι ι ι χ ι ι α σε εε υ δα ναι τη ηνη φυ

10. 11. 1918

1. 1. 1919

2. 2. 1919

3. 3. 1919

4. 4. 1919

5. 5. 1919

6. 6. 1919

7. 7. 1919

8. 8. 1919

9. 9. 1919

10. 10. 1919

11. 11. 1919

12. 12. 1919

κτ η η ν μα λυ υ υ τρο ο ν υ πε ε ρ τ σ σ σ σ

Κατά.

υ ο ο ο ο ο σ η σ ε ι σ σ υ υ μ ε ι β ε ι λ ο ι μ α ε ε

ζ ε ε ε μ α ε μ ι ι μ ε ι ε ι ε ι σ θ ε

θ ε λ ω ν π ρ ω τ ο ο σ ε ι ε ι ε ι ν α ι ε ε ζ ω ω ε ε σ χ α α

τ ο σ ο δ ε σ π ο ο ο τ μ ε ω σ ο ο δ ι α α α α α

υ ο ο ο ο ν ο σ μ ε ι ν α α τ ε ε ε ε ν ε ε

μ ο ι ι ν α θ ο ο τ ρ υ ν β ε ε ε ρ η η η η τ ε ε

γ ω ω ω γ α α α ρ ε ι ε ι ε ι μ ι ι τ μ ι ζ ω η ι η α α η π ε

λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

26/3/53
N. T. B.

A²²

1953
N.T.B.

ρέων ἐκ τῆς ἀκοιμήτου καθήλας, με τὴν χαρμόσυνον ἀναφώνησιν: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπεύου Φωτός...»

*

Συνεπληρώθησαν ἤδη τρεῖς ἡμέραι ἐν τῷ τάφῳ.— Ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς Σταυρώσεως, 3 μ.μ., μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς, εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα. Ἀπὸ τῆς

δύσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου τοῦ Σαββάτου εἶναι ἡ δευτέρα ἡμέρα. Καὶ ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ Σαββάτου ἀρχίζει ἡ τρίτη ἡμέρα.— Καὶ «τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ» ἀνέστη ὁ Κύριος, ἀκατὰ τὰς Γραφάς.

Ἀστραπόμορφος Ἄγγελος, ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ Παναγιῶτου Τάφου καθήμενος, ἐπληροφόρησε περὶ τούτου τὰς ἁγίας Γυναίκας καὶ ἔσπευσαν ἐκεῖναί να μεταδώσῃον τὴν εἰδήσιν τῆς χαρᾶς εἰς τοὺς τεθρομβημένους μαθητὰς τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς ἄλλους πιστοὺς.

«Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήγγησεν αὐταῖς λέγων Ἥραίρετε!...»

«Πορευόμενοι δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινες τῆς κοστωθίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι τὰ γενόμενα».

Ἦσυχι καὶ ἠσφαλισμένῳ, οἱ πρόκριτοι τοῦ λαοῦ ἐνθροβύοντο διὰ τὰ μυσφάρα ἔργα των! Καὶ τώρα, ἰδοὺ! Οἱ ἔθιοι οἱ σρατιώται των ἀγγέλλου τὴν Ἀνάστασιν Ἐκεῖνου! Ὡ! ποία μεταπτώσις! Ὡ! ποία θεία κρητὴ ἀνέτρεψε

τὰ σφεδιά των καὶ τοὺς ἐπλήρωσεν ἀπογνώσεως! Καὶ ποία ἀνάστασις καὶ τῶνσις ἐλπιδῶν διὰ τοῦς μαθητὰς καὶ ὀπαδοὺς τοῦ Κυρίου!

Καὶ ἔδωκαν ἀργύρια ἱκανὰ τοῖς στρατιώταις—οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι—λέγοντες: Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἐκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων». Ἀλλ' ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἀυτρωτοῦ εἶναι γεγονός, καὶ οὐδ' ἔλαι τοῦ Σατανᾶ αἱ δυνάμεις δὲν θὰ ἰσχύουσιν νὰ τὴν συγκραλύψουν!..

*

«Ἐγένετο τὸ καθαρτήριον Πάσχα καὶ αὐθῆς ἐκ τοῦ Τάφου ὥρατις δικαιοσύνης ἐλαμφεν ἡμῖν ἡλιος! Καὶ εἶναι πλέον «τῆ κλητῆ καὶ ἁγία» αὐτῆ ἡμέρα «βασιλεὶς καὶ κυρία» εἶναι «ἐορτῶν ἐορτῆ καὶ πανήγυρις πανηγύρεων»!

Εἶναι ἡμέρα, ποὺ ὑποσημαίνει καὶ τὴν ἰδιαν ἡμῶν ἀνάστασιν καὶ ἀπολῶτροσιν εἶναι ἡμέρα, ποὺ μᾶς πεθεῖ, ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ γίνωμεν μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀκαταλῶτου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Καὶ διὰ τούτο οἱ πολῖται τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὡς θεωφεργεῖς φωστῆρες, «ἐκ δισμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἐώας», συγκεντροῦνται νοερῶς περὶ τὸν τόπον τοῦ Μαρτυρίου καὶ κλίνουσι γόνυ πλήρεις εὐλαβείας πρὸ τοῦ Τάφου, ἀπὸ τοῦ ὀποίου ἐξέλαμψε τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης, τὸ φῶς τὸ λύτρον τῆς λύ-

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

17-23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

17. Κυριακὴ τοῦ Πάσχα: † Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου.—Μάρκ. 16 (ιστ'), 18.—Πράξ. 1 (α'), 1-8. Ἰωάν. 1 (α'), 1-17.—Συμεὼν Ἐπισκόπου Περίοδος Ἱερου., Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης, Ἀδριανοῦ κλπ. Μαρτύρων.—Τὸ ἀπόγευμα: Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰωάν. 20 (κ'), 19-25.

18. Δευτέρα Δικαιοσύνης: Ἰωάννου καὶ Ἀθανασίας Ὁσίου. (Ψάλλεται καὶ ἡ μεταθεθεῖσα Ἀκολουθία τοῦ Πατριάρχο. Γρηγορίου τοῦ Ε'.—Πράξ. 1 (α'), 12-17. 21-26. Ἰωάν. 1 (α'), 18-28. Ἐφρ. 7 (κ') 26-8, (η'), 7.—Ἀναστάσιμα Β' Ἡ. Χου.

19. Τρίτη Δικαιοσύνης: Πανσουλίου Ἱερομάρτυρος.—Πράξ. 2 (β'), 14-21. Λουκ. 24 (κβ'), 12-35.—Ἀναστάσιμα Γ' Ἡ. Χου.

20. Τετάρτη Δικαιοσύνης: Θεοδώρου Τριχινᾶ Ὁσίου, Ζαχαρίου Ἀποστόλου.—Πράξ. 2 (β'), 22-37. Ἰωάν. 1 (α'), 35-52.—Ἀναστάσιμα Δ' Ἡ. Χου.

21. Πέμπτη Δικαιοσύνης: Ἰανουαρίου Ἱερομάρτυρος.—Πράξ. 7 (β'), 33-43. Ἰωάν. 3 (γ'), 1-15.—Ἀναστάσιμα Πλ. Α' Ἡ. Χου.

22. Παρασκευὴ Δικαιοσύνης: † Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Θεοδώρου Συκεώτου Ὁσίου, Ναθαναὴλ Ἀποστόλου.—Πράξ. 3 (γ'), 1-8. Ἰωάν. 2 (β'), 12-22.—Ἀναστάσιμα Πλ. Β' Ἡ. Χου.

23. Ὑάββατον Δικαιοσύνης: † Γεωργίου Τροπαιοφόρου Μεγαλομάρτυρος.—Πράξ. 3 (γ'), 11-16. 12 (ιβ'), 1-11. Ἰωάν. 3 (γ'), 22-33.—Ἀναστάσιμα Πλ. Δ' Ἡ. Χου.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(24 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ (Ἀντίπαρχο): Ἐωθινὸν Α' [Ματθ. 28 (κη'), 1-20].—Πράξ. 5 (ε'), 12-20. Ἰωάν. 20 (κ'), 19-31.—Ἐλισάβετ Ὅσιας, Σαβᾶ Στρατηλάτου.

πης, τὸ φῶς τῆς ζωῆς τὸ ἀφθαρτὸν!

Ἄς συνέλθωμεν οἱ ἄνθρωποι! Ἄς συνέλθωμεν τὴν σημερινὴν τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως ἡμέραν! «Λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτύξομεθα»! Καί, οικειοποιούμενοι τὴν ἐκ τοῦ Τάφου τοῦ Κυρίου ἀνατελίασαν χαράν, ἃς ἐγκολπωθῶμεν τὴν ἀγάπην «καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει», ὅπως ὠραιότατα ψάλλει ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία σήμερον, «καὶ οὕτω βοήσωμεν: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζώῃν χαρಿಸάμενος». Χ. Δ.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅταν τελοῦν οἱ Ἑβραῖοι τὸ ἰδικόν των, τὸ τυπικόν, Πάσχα, ὁ νεώτερος υἱὸς τῆς διακογενείας; ἐρωτᾷ, ἐν ᾧ ὅλοι εἶναι σπηθροισμένοι γύρω ἀπὸ τὸ πασχαλινὸ τραπέζι, καὶ ζητεῖ νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἐορτῆς. Καὶ ὁ γεροντότερος, ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς οικογενείας, διηγεῖται πῶς ὁ Κύριος διεφέλαξε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ διεβίβασεν αὐτὸν διὰ μέσου τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Ὅταν οἱ χριστιανοὶ ἐορτάζουν τὸ Πάσχα τὸ ἰδικόν των, τὸ πραγματικόν, λαμβάνουν, ἄρα γε, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνθυμηθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι καὶ νὰ διδάξουν καὶ εἰς τὰ τέκνα των, ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν Ἐαυτὸν Θυσίαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ Αἱματός Του ἐκαθάρισε τὴν ἰδικὴν μας ἀκαθαρσίαν καὶ ὅτι διὰ τοῦ Θανάτου τοῦ Κυρίου ἐνικηθῆ ὁ Θάνατος καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως Του ἐδόθη καὶ πάλιν εἰς ὅλους ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτὸν ἡ χάρις τῆς Ἀπολυτρώσεως, ἡ νίκη ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας, ἡ αἰώνιος Ζωὴ καὶ Βασιλεία;

Εἶναι ἡ ἐορταστικὴ συγκέντρωσις καθὲρ χριστιανικῆς οικογενείας, κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν Ἠμέραν τῆς Ἀναστάσεως, ἡ

ἀφορμὴ διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν ὅλοι, ὅτι, τὸσον ἀγγάτησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον». — Ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται ἐπαρκῶς καὶ ἐπωφελῶς αὐτὴ ἡ λαμπρὰ εὐκαιρία, ἰδίως διὰ νὰ διδαχθοῦν οἱ νεώτεροι;

*

Σκέψου ὀλίγον, Χριστιανέ.

Ἀπὸ τοῦ γεγονότος τὸ ὅποιον ἐορτάζομεν σήμερον ὀνομάσθη Κυριακὴ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ποῦ ἀντικατέστησε τὸ Σάββατον, κατὰ τὸ ὅποιον ἀνεπαύοντο οἱ πιστοὶ τῆς Π. Διαθήκης.

Κάθε Κυριακὴν, κατὰ τὴν ὅποιαν ἀφήκες τὴν ἐργασίαν σου, πῶς ἐπέρασες διὰ σέ; Τὴν ἐξουσιοποίησες διὰ νὰ λατρεύσῃς τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὸν θεῖον λόγον, διὰ νὰ μελετήσῃς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐξετάσῃς τὸν ἑαυτὸν σου, διὰ νὰ διδάξῃς τὰ τέκνα σου καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς σου, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν σου καὶ ἀπὸ τὸ παραδειγμά σου, διὰ νὰ βοηθήσῃς τοὺς πάσχοντας καὶ διὰ νὰ θρέψῃς — μὲ μίαν λέξιν — τὴν ψυχὴν σου; Ἡ μήπως καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα εἶναι μία ἀφορμὴ ἀταξίων καὶ κραυπάλῃς καὶ μέθης ἁμαρτωλῆς, ἀπὸ τὴν ὅποιαν μολύνεται καὶ ἀσθενεῖ ἡ ψυχὴ;

Σκέψου καὶ κάμε τὸ καθήκόν σου, Χριστιανέ, καὶ βάλε μίαν καλὴν ἀρχὴν ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ζωὴν σου. Ἄγισσον τὴν σημερινὴν ἡμέραν καί, ἀπὸ σήμερον, πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἐπίσημον τῆς πίστεώς μας ἐορτήν.

Δι' ἑμὲ ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθυνθέντων:
Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίων
Ἰακώβου Ι', Ἀθῆνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἰερέθουνοσ Τυπογραφείου:
Τιμ. Ρούτσου, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.